



CK.0000078746

VI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

DƯƠNG THỊ NHỰN

KIỆP PHÙ DU



NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

DƯƠNG THỊ NHỰN

KIỆP PHÙ DU

Tập truyện ngắn

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

**ĐỀ ÁN BẢO TỒN, PHÁT HUY GIÁ TRỊ
TÁC PHẨM VĂN HỌC, NGHỆ THUẬT
CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM**

Cố vấn Ban Chỉ đạo: Nhà thơ Hữu Thịnh

Chủ tịch Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

BAN CHỈ ĐẠO

1. Nhà văn Tùng Điền (Trần Quang Điền) *Trưởng ban*
2. Nhà nghiên cứu, TS. Đoàn Thanh Nô *Phó Trưởng ban*
3. TS. Trịnh Thị Thủy *Phó Trưởng ban*
4. Nhạc sỹ Nông Quốc Bình *Ủy viên kiêm Giám đốc*
5. GS.TS. Nguyễn Xuân Kính *Ủy viên*
6. PGS.TS. Lâm Bá Nam *Ủy viên*
7. ThS. Vũ Công Hội *Ủy viên*
8. ThS. Phạm Văn Trường *Ủy viên*
9. ThS. Nguyễn Nguyên *Ủy viên*
10. ThS. Nguyễn Ngọc Bích *Ủy viên*

Giám đốc

Nhạc sỹ Nông Quốc Bình

LỜI GIỚI THIỆU

Ủy ban toàn quốc Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam là tổ chức chính trị - xã hội - nghề nghiệp, thành viên của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, mái nhà chung của các Hội Văn học nghệ thuật cả nước. Liên hiệp gồm 74 tổ chức thành viên với trên 45.000 hội viên là văn nghệ sỹ thuộc các Hội Văn học nghệ thuật chuyên ngành Trung ương và các Hội Văn học nghệ thuật tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương, trong đó có Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trải qua gần 25 năm hình thành và phát triển, đến nay Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam đã có hơn một nghìn hội viên, trong đó gần 600 hội viên là người dân tộc thiểu số hoạt động tại 34 tổ chức cơ sở và các chi hội, tỉnh thành hội trong cả nước. Trong giai đoạn từ năm 1999 đến nay, được sự quan tâm của Đảng và Nhà nước, đã có hàng nghìn công trình, tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam được sưu tầm, nghiên cứu, biên dịch, sáng tạo.

Bộ sách này là một phần của Đề án “Bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam”, với mục tiêu là thực hiện chính sách dân tộc của Đảng, Nhà nước nhằm bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam; quảng bá di sản văn hóa các dân tộc thiểu số Việt Nam với bạn bè thế giới; góp phần xây dựng nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc và xây dựng khối đại đoàn kết toàn dân tộc, thúc đẩy tiến trình đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế; bổ sung nguồn tài liệu phục vụ công tác giảng dạy, nghiên cứu, trao đổi, giao lưu và phát triển văn hóa giữa các tộc người, nhân dân trong và ngoài nước, với cộng đồng quốc tế.

Bộ sách là kết quả từ kho tài liệu hàng nghìn công trình, tác phẩm đã được nghiên cứu, sưu tầm, biên dịch, sáng tạo qua nhiều thế hệ tác giả, nghệ nhân, hội viên của Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trong quá trình thực hiện bộ sách, Ban Chỉ đạo mong nhận được góp ý của quý bạn đọc gần xa.

TM. BAN CHỈ ĐẠO

TRƯỞNG BAN

Nhà văn Tùng Điền

Phó Chủ tịch Thường trực

Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

BIỂN HÔM NAY KHÔNG CÓ SÓNG

Những ngày đầu tiên xa nhau, Thanh không nghĩ mình lại có thể vững vàng đến như vậy. Trong ngôi nhà lúc nào cũng lộng gió biển, Thanh và Trọng có những kỷ niệm không giống ai. Họ cưới nhau đã mười năm nhưng nhân khẩu thì vẫn như ngày đầu. Những sóng gió, có khi thâm lặng, cũng có khi ào ạt xô tới. Cuộc sống vợ chồng là như vậy, nhất là hai người còn bị sức ép của hoàn cảnh mang lại.

Cầm mảnh giấy ly hôn trong tay, Thanh như người vô hồn. Mười năm của một đời người. Trước đây khi bỏ lỡ việc gì, Thanh hay xuýt xoa: “Thế có mất thì giờ không cơ chứ”. Thế mà mười năm trôi qua, giờ đây chị chẳng còn gì. Chị đã mất Trọng, người mà chị đã trao hết cả thể xác lẫn tâm hồn.

Đường phố không vì nỗi buồn của một người mà vắng vẻ hoặc u tối đi. Đám trẻ con vẫn chơi trò ú tim, vẫn chạy nhảy vô tư. Thanh đứng nhìn lũ trẻ vui chơi. Bất giác chị mỉm cười. Ngày xưa chị cũng hay chơi trò

này. Bọn trẻ hình như không chú ý đến chị, chúng chỉ chोé cãi nhau mỗi khi xong một lượt trò chơi. Một đứa đứng im tại chỗ cho đứa đang bị bịt mắt sờ vào người rồi đoán tên. Chắc không chịu được buồn, nó phì cười. Rồi chúng lại túm tụm giơ tay ra: “xù xằng xì” xem đứa nào thắng.

Giá như Thanh cũng có một đứa con như thế kia thì Thanh đã tạo được một gia đình hoàn hảo. Cũng vì trong nhà thiếu tiếng trẻ thơ nên ngày hôm nay mới có chuyện xảy ra. Nhiều khi chị cứ trách Trọng tại sao phải cầu toàn như thế? Trời cho ai cái gì thì bằng lòng hưởng cái ấy. Trọng giải thích, thậm chí còn quát lên để chị đừng động vào nỗi đau của anh. Anh là một kẻ không ra gì nên ông trời mới trừng phạt anh như thế.

Thanh không để ý thời gian đã trôi qua. Giá như bằng này mọi hôm, chị đã phải tất tả về nhà lo chợ búa, cơm nước. Bữa ăn của hai người lớn buồn như tiếng sóng biển về khuya. Có lúc Trọng quay mặt đi để khỏi phải nhìn vào mặt Thanh. Anh không chịu được cái dáng vẻ cằm cúi vừa ăn vừa âm thầm lặng lẽ của chị. Dù Thanh có níu kéo thì Trọng vẫn không chấp nhận. Trọng muốn giải thoát cho Thanh:

- Em phải làm lại cuộc đời. Em còn có hy vọng. Chúng ta không thể sống ngày này qua tháng khác như